2020-2-859-869

## നിരാകരണപത്രം

## (Disclaimer)

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിൻറെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

സുപ്രീം കോടതി റിപ്പോർട്ടുകൾ

2020-2-859-869

**യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റുള്ളവരും**

**v.**

**മെസ്സേഴ്സ് അസോസിയേറ്റഡ് കണ്ടെയ്നർ ടെർമിനൽ ലിമിറ്റഡ്**

**(2008-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4490)**

**2020 ഫെബ്രുവരി 14**

**[ജസ്റ്റിസ് എ. എം. ഖാൻവിൽക്കർ, ജസ്റ്റിസ് ഹേമന്ത് ഗുപ്ത, ജസ്റ്റിസ് ദിനേശ് മഹേശ്വരി]**

*കസ്റ്റംസ് നിയമം, 1962: വകുപ്പുകൾ 61, 63, 72, 150 എന്നിവ - കസ്റ്റംസ് തീരുവ ചുമത്തൽ - ഇറക്കുമതി ചെയ്ത സാധനങ്ങളുടെ ഇറക്കുമതിക്കാരനോ ഉടമയോ അത്തരം സാധനങ്ങൾ വിട്ടുകിട്ടാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വെയർഹൗസ് ചെയ്ത സാധനങ്ങളുടെ ലേലം - ഇറക്കുമതിക്കാരൻ ഇറക്കുമതി ചെയ്ത സാധനങ്ങളുടെ ക്ലിയറൻസ് തേടുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ, വകുപ്പ് 61 പ്രകാരം വെയർഹൗസിൽ നിന്ന് സാധനങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്തതായി കണക്കാക്കുന്ന തീയതിയിലാണോ, അതോ വിൽപ്പന നടന്ന തീയതിയിലാണോ കസ്റ്റംസ് തീരുവയുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടത് - വിധി: 2001 നവംബർ 28-ന് സെൻട്രൽ ബോർഡ് ഓഫ് എക്സൈസ് & കസ്റ്റംസ് പുറപ്പെടുവിച്ച സർക്കുലർ കണക്കിലെടുത്ത്, വെയർഹൗസിന്റെ അനുവദനീയമായ കാലയളവ് അവസാനിക്കുന്ന തീയതിയിൽ അടയ്ക്കേണ്ട ഡ്യൂട്ടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല, വിൽപ്പന വിലയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കസ്റ്റംസ് തീരുവ കണക്കാക്കേണ്ടത് - ബോർഡിന്റെ അത്തരം സർക്കുലർ റവന്യൂവിനും ബാധകമാണ് - അതിനാൽ, ഒരു വെയർഹൗസിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന സാധനങ്ങളുടെ വിൽപ്പനയിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കസ്റ്റംസ് തീരുവ അടയ്ക്കേണ്ടത്, അല്ലാതെ എൻട്രി ബിൽ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന സമയത്തോ വെയർഹൗസിന്റെ അനുവദനീയമായ കാലയളവ് അവസാനിക്കുമ്പോഴോ അടയ്ക്കേണ്ട കസ്റ്റം ഡ്യൂട്ടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല.*

**അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കികൊണ്ട് ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:**

**1. സ്വന്തം ഉപയോഗത്തിനായി സാധനങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ച തീയതിയിൽ ബാധകമായ തീരുവയാണ് ഈടാക്കേണ്ടതെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അനുവദനീയമായ കാലയളവിനപ്പുറം ബോണ്ടഡ് വെയർഹൗസിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്ന സാധനങ്ങൾക്ക് ഇറക്കുമതിക്കാരൻ കസ്റ്റംസ് തീരുവ ഈടാക്കുമെന്ന് അവകാശപ്പെട്ട ഒരു കേസാണ് *കെസോറാം കേസ്. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 61 പ്രകാരം വ്യക്തമാക്കിയ**

കാലയളവിൽ സാധനങ്ങൾ ഒരു വെയർഹൗസിൽ സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും അതിനാൽ, അനുവദനീയമായ കാലയളവിനുള്ളിൽ അല്ലെങ്കിൽ അനുവദനീയമായ നീട്ടിയ കാലാവധിക്കുള്ളിൽ വെയർഹൗസിൽ നിന്ന് സാധനങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ വകുപ്പ് 68, വകുപ്പ് 15(1)(ബി) എന്നിവ ബാധകമാകൂ എന്നും അനുവദനീയമായ കാലയളവിലോ അനുവദനീയമായ നീട്ടിയ കാലാവധിക്കോ അപ്പുറം പാടില്ലെന്നും ഈ കോടതി കണ്ടെത്തി. ഇറക്കുമതിക്കാരന്മേൽ കസ്റ്റംസ് തീരുവ ചുമത്തിയ കേസല്ല ഇപ്പോഴത്തെ കേസ്. വെയർഹൗസിന്റെ അനുവദനീയമായ കാലയളവിനുള്ളിൽ സാധനങ്ങൾ വിട്ടുകിട്ടാൻ ഇറക്കുമതിക്കാരൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ, ഉചിതമായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അനുമതി ലഭിച്ചിട്ടും ഇറക്കുമതിക്കാരൻ ഇറക്കുമതി ചെയ്ത സാധനങ്ങൾ പുറത്തിറക്കാൻ ശ്രമിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ ലേലം ചെയ്യേണ്ട സാധനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ *കെസോറാം കേസിലെ വിധി ബാധകമാകില്ല. [ഖണ്ഡിക 14-15][867-ജി-എച്ച്; 868-എ-സി]

*കെസോറാം റയോൺ vs. കൽക്കട്ട കസ്റ്റംസ് കളക്ടർ* (1996) 5 SCC 576 : [1996] 5 Suppl. SCR 77 - ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു.

2. ഇറക്കുമതിക്കാരനിൽ നിന്ന് വെയർഹൗസ് സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ വാടകയോ വെയർഹൗസ് ചാർജുകളോ ഈടാക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക എന്നതാണ് വകുപ്പ് 63-ന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. കണ്ടുകെട്ടിയ സാധനങ്ങൾ ഒഴികെയുള്ള മറ്റ് സാധനങ്ങൾ നിയമത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം വിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ വിൽപ്പന വരുമാനത്തിന്റെ വിതരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് വകുപ്പ് 150. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 150 പ്രകാരം ക്ലെയിം ചെയ്യാത്ത/ക്ലിയർ ചെയ്യാത്ത സാധനങ്ങളുടെ നിർമാർജനം/വിൽപ്പനയിൽ നിന്നുള്ള വിൽപ്പന വരുമാനത്തിന്റെ വിഭജനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രീതിയിലെ വ്യത്യാസം കണക്കിലെടുത്ത് സെൻട്രൽ ബോർഡ് ഓഫ് എക്സൈസ് & കസ്റ്റംസ് 2001 നവംബർ 28-ന് ഒരു വിശദീകരണം പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നു. ക്ലെയിം ചെയ്യാത്ത/ക്ലിയർ ചെയ്യാത്ത സാധനങ്ങളുടെ വിൽപ്പന വരുമാനം കം-ഡ്യൂട്ടി വിലയായി കണക്കാക്കി ബാക്ക്വേഡ് കണക്കുകൂട്ടലിലൂടെയാണ് കസ്റ്റംസ് തീരുവ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതെന്ന് അറിയിച്ചിരുന്നു. തീരുവ കണക്കാക്കുന്നതിന്, വിൽപ്പന ചെലവുകളിലേക്കോ മറ്റേതെങ്കിലും ചാർജിലേക്കോ കിഴിവ് അനുവദിക്കാതെ മൊത്തം വിൽപ്പന വരുമാനം കം-ഡ്യൂട്ടി വിലയായി കണക്കാക്കണം. സെൻട്രൽ ബോർഡ് ഓഫ് എക്സൈസ് & കസ്റ്റംസ് പുറപ്പെടുവിച്ച സർക്കുലർ അനുസരിച്ച്, വെയർഹൗസിന്റെ അനുവദനീയമായ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്ന തീയതിയിൽ അടയ്ക്കേണ്ട തീരുവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല, വിൽപ്പന വിലയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കസ്റ്റം ഡ്യൂട്ടി കണക്കാക്കേണ്ടത്. ബോർഡിന്റെ അത്തരമൊരു സർക്കുലർ വരുമാനത്തെ ബാധിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഒരു വെയർഹൗസിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന സാധനങ്ങളുടെ വിൽപ്പനയിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന വിൽപ്പന വരുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കസ്റ്റം

2020-2-859-869

**ഡ്യൂട്ടി അടയ്ക്കേണ്ടത്, എൻട്രി ബിൽ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന സമയത്തോ വെയർഹൗസിന്റെ അനുവദനീയമായ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്ന തീയതിയിലോ അടയ്ക്കേണ്ട കസ്റ്റം ഡ്യൂട്ടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല. [ഖണ്ഡികകൾ 16-18 എന്നിവ] [868-ഡി-എച്ച്]**

**കേസ് നിയമ സൂചിക**

**[1996] 5 Suppl. SCR 77 ഖണ്ഡിക 3 ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു.**

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2008-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4490

2005-ലെ ഡബ്ല്യു.പി.(സി) നമ്പർ 7995-ലെ ന്യൂ ഡൽഹിയിൽ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയുടെ 28.11.2007 തീയതിയിലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി സോളിസിറ്റർ ജനറൽ തുഷാർ മേത്ത, മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ കെ. രാധാകൃഷ്ണൻ, അഭിഭാഷകരായ ശ്രീമതി ബി. സുനിതാ റാവു, ശ്രീമതി നീലം ചന്ദ്, ശ്രീമതി ഷിറിൻ ഖജൂരിയ, ശങ്കർ ദേവതേ, ബി. കൃഷ്ണ പ്രസാദ് എന്നിവർ.

എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി അഭിഭാഷകരായ രൂപേഷ് കുമാർ, ശ്രീമതി പങ്കുരി ശ്രീവാസ്തവ, രാജീവ് ശർമ്മ, ശ്രീമതി നീലം ശർമ്മ എന്നിവർ.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചത്

**ജസ്റ്റിസ് ഹേമന്ത് ഗുപ്ത**

1. 2007 നവംബർ 28-ന് ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവാണ് ഈ അപ്പീലിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിഷയം. മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഉത്തരവ് പ്രകാരം, എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച റിട്ട് ഹർജി അനുവദിക്കുകയും, കൂടാതെ 2005 ഫെബ്രുവരി 17-നും 2005 ഏപ്രിൽ 19-നും നൽകിയ കത്തുകളിലൂടെ അപ്പീൽവാദികൾ ഉന്നയിച്ച ആവശ്യം നിയമസാധുതയില്ലാത്തതാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും അതിനാൽ, പ്രതിവർഷം 12% പലിശ സഹിതം 27,47,146/- രൂപയും തിരികെ നൽകാൻ അപ്പീൽവാദിയോട് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

2. മെസ്സേഴ്സ് കൃഷാങ് അപ്പാരൽ ലിമിറ്റഡ് സിടിവി കിറ്റുകൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുകയും ആറ് എൻട്രി ബില്ലുകൾ ഫയൽ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു, അവ എല്ലാം 2001 ഫെബ്രുവരി 9 തീയതിയുള്ളതാണ്. 1962-ലെ കസ്റ്റംസ് നിയമത്തിലെ[1] വകുപ്പ് 59 പ്രകാരം അത്തരം സാധനങ്ങൾ ഒരു വർഷത്തേക്ക് ഫരീദാബാദ് ഐ.സി.ഡി.-യിലെ വെയർഹൗസിൽ

1 ചുരുക്കത്തിൽ 'നിയമം'.

സൂക്ഷിക്കാൻ കസ്റ്റം വകുപ്പ് അനുവദിച്ചു. ബോണ്ട് കാലാവധി 2002 ഫെബ്രുവരി 28-ന് അവസാനിച്ചു, എന്നാൽ ഇറക്കുമതിക്കാരൻ ഇറക്കുമതി ചെയ്ത സാധനങ്ങൾ അവിടെ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യുകയോ വെയർഹൗസിനുള്ള വാടക നൽകുകയോ ചെയ്തില്ല. കുടിശ്ശിക ഈടാക്കാൻ വെയർഹൗസ് നോട്ടീസ് നൽകി, അതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ ഇറക്കുമതി ചെയ്ത സാധനങ്ങൾ പൊതു ലേലം/ടെൻഡർ വിൽപ്പന വഴി വിൽക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിതരാകും. കസ്റ്റം അധികാരികളുടെ അംഗീകാരത്തോടെ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 63(2) പ്രകാരം ഇറക്കുമതി ചെയ്ത സാധനങ്ങളുടെ മൂല്യം 1,52,04,176/- രൂപയ്ക്ക് നിശ്ചയിച്ച ശേഷം ലേലത്തിലൂടെ വിൽപ്പനയ്ക്ക് വച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, സാധനങ്ങൾ വിജയകരമായി വിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 2002 സെപ്റ്റംബർ 4-ന് നടന്ന രണ്ടാമത്തെ ലേലത്തിന്റെ മൂല്യം 1,36,83,759/- രൂപയായി കുറയ്ക്കുകയും 2003 മെയ് 7-ന് നടന്ന മൂന്നാമത്തെ ലേലത്തിൽ വീണ്ടും 54,44,650/- രൂപയായി കുറച്ചു. ഏറ്റവും ഉയർന്ന ലേല തുകയായി 35 ലക്ഷം രൂപ മാത്രമാണ് ലഭിച്ചത്. ലേലം സ്ഥിരീകരിച്ചില്ല.

3. അതിനുശേഷം, വെയർഹൗസിലെ സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്നതിനായി ടെൻഡർ വിൽപ്പനയെ ആശ്രയിച്ചു. വെയർഹൗസിലെ ഇറക്കുമതി ചെയ്ത സാധനങ്ങളുടെ മൂല്യം 33 ലക്ഷം രൂപയായി നിശ്ചയിച്ചു, 2003 ഡിസംബർ 3 വരെ ടെൻഡറുകൾ ക്ഷണിച്ചു. പിന്നീട്, 2004 ഓഗസ്റ്റ് 31 വരെയുള്ള രണ്ടാമത്തെ ടെൻഡർ വിൽപ്പനയിൽ മൂല്യനിർണ്ണയം 30 ലക്ഷം രൂപയായി കുറച്ചു. ഈ വിൽപ്പന പ്രക്രിയയിൽ, ലഭിച്ച ഏറ്റവും ഉയർന്ന ലേല തുക 41,44,555/- രൂപയായിരുന്നു. **കെസോറാം റയോൺ vs. കൽക്കട്ട കസ്റ്റംസ് കളക്ടർ**[2] കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 68 പ്രകാരമുള്ള ക്ലിയറൻസ് കേസല്ല, മറിച്ച് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 72 പ്രകാരമുള്ള ചാർജുകൾ ഈടാക്കുന്നതിനാൽ സാധനങ്ങൾ എക്സ്-ബോണ്ട് എൻട്രി ബിൽ പ്രകാരം ക്ലിയർ ചെയ്യില്ലെന്ന് 2004 ഒക്ടോബർ 12-ന് അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണർ ഉത്തരവിട്ടു. വിൽപ്പന വിറ്റവരവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 105 പ്രകാരം വിനിയോഗിക്കും.

4. തുടർന്ന്, 2005 ഫെബ്രുവരി 2-ന്, കസ്റ്റംസ് അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണർ ലേലം ചെയ്ത സാധനങ്ങൾ ലേലം വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് 27,47,146/- രൂപ ബാങ്ക് ഗ്യാരണ്ടി നൽകി, വിൽപ്പന ചെലവായി 2,05,329/- രൂപയും തീരുവയായി 11,92,080/- രൂപയും അടച്ചതിന് ശേഷം വിട്ടുകൊടുക്കാൻ അനുമതി നൽകി. എതിർകക്ഷി തീരുവ തുക നിക്ഷേപിക്കുകയും ബാങ്ക് ഗ്യാരണ്ടി നൽകുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന്, 2005 മാർച്ച് 4-ന്, ബാക്കി തുകയായ 27,47,146/- രൂപ ഉടൻ നിക്ഷേപിക്കാൻ എതിർകക്ഷിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു, അല്ലാത്തപക്ഷം ബാങ്ക് ഗ്യാരണ്ടി ഈടാക്കുമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. തുടർന്ന്, 2005 ഏപ്രിൽ 19-ന്, 2005 ഫെബ്രുവരി 17-ലെ ബോർഡിന്റെ വിശദീകരണത്തോടെ വിഷയം പരിഹരിച്ചതായും കസ്റ്റംസ് തീരുവ കുടിശ്ശിക

2 (1996) 5 SCC 576

ഈടാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും സെൻട്രൽ എക്സൈസ് ചീഫ് കമ്മീഷണർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുവെന്ന് അഡീഷണൽ കമ്മീഷണർ എതിർകക്ഷിയെ അറിയിച്ചു. ബാങ്ക് ഗ്യാരണ്ടി ഈടാക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിനെ തുടർന്ന് എതിർകക്ഷി ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയുടെ റിട്ട് അധികാരപരിധി അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

5. താഴെപ്പറയുന്ന കണ്ടെത്തലുകളോടെ ഹൈക്കോടതി റിട്ട് ഹർജി അനുവദിച്ചു:

"16. ഇപ്പോഴത്തെ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ പ്രകാരം, ബോണ്ട് നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ള സാധനങ്ങൾ വീട്ടുപയോഗത്തിനായി ക്ലിയർ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ വകുപ്പ് 72(1)(ഡി) പ്രയോഗിക്കേണ്ട സന്ദർഭം ഉണ്ടാകൂ എന്ന് തോന്നുന്നു. അത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ, സാധനങ്ങളുടെ ഉടമയോട് മുഴുവൻ തീരുവയും അടയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടാം. ഇത് ഹർജിക്കാരനെപ്പോലെ വെയർഹൗസ് സൂക്ഷിപ്പുകാരന് ബാധകമല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്, കൂടാതെ ഹർജിക്കാരനോട് കസ്റ്റംസ് തീരുവ അടയ്ക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടാൻ കഴിയില്ല.

xx xx xx

20. അതിനാൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 63(2) പ്രകാരം, ലേല വിറ്റുവരവ് വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് ഹർജിക്കാരന് നൽകേണ്ട വെയർഹൗസിംഗ് ചാർജുകൾ ഈടാക്കുന്നതിൽ ന്യായമുണ്ടെന്ന് കോടതി വിശ്വസിക്കുന്നു. സർക്കാർ ട്രഷറിയിൽ നിക്ഷേപിച്ച ബാക്കി തുക കസ്റ്റംസ് വകുപ്പിന്, അത് കണക്കാക്കിയതുപോലെ കസ്റ്റംസ് തീരുവയുടെ ഒരു ഭാഗിക പേയ്മെന്റിനായി ക്രമീകരിക്കാവുന്നതാണ്."

6. നിയമത്തിലെ 150(2)(ഇ) പ്രകാരം വെയർഹൗസ് ചാർജുകൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനേക്കാൾ മുൻഗണന നൽകുന്ന കസ്റ്റംസ് ഡ്യൂട്ടി ചാർജുകളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ ഉള്ളതിനാൽ, വിൽപ്പന വരുമാനത്തിന്റെ വിതരണം നിയമത്തിലെ 150-ാം വകുപ്പ് അനുസരിച്ചായിരിക്കണമെന്ന് റവന്യൂ വകുപ്പിന്റെ അഭിഭാഷകന്റെ വാദം.

7. ഈ കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ, അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷകൻ **കെസോറാം** കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തെ ആശ്രയിച്ചു. ഒരു വെയർഹൗസിൽ നിന്ന് അനുവദനീയമായ കാലയളവിനുള്ളിൽ (വകുപ്പ് 61 പ്രകാരം) നീക്കം ചെയ്യാത്ത സാധനങ്ങൾ വെയർഹൗസിൽ നിന്ന് അനുചിതമായി നീക്കം ചെയ്ത സാധനങ്ങളായി കണക്കാക്കപ്പെടുമെന്ന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 15(1)(ഡി) ഈ കോടതി പരിഗണിച്ചു. അനുവദനീയമായ കാലയളവിനോ അതിന്റെ അനുവദനീയമായ നീട്ടിയ കാലാവധിക്കോ ശേഷം സാധനങ്ങൾ വെയർഹൗസിൽ തുടരുമ്പോഴാണ് അത്തരം അനുചിതമായ നീക്കം നടക്കുന്നത്. വെയർഹൗസിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യുന്നതായി കണക്കാക്കുന്ന തീയതിയിൽ

2020-2-859-869

ബാധകമായ നിരക്കിൽ കസ്റ്റംസ് തീരുവ അടയ്ക്കാൻ സാധനങ്ങൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നയാളോട് ആവശ്യപ്പെടാം. ഈ കോടതി താഴെപ്പറയുന്ന പ്രകാരം വിധിച്ചു:

> "13. അനുവദനീയമായ കാലയളവിനുള്ളിൽ ഒരു വെയർഹൗസിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യാത്ത സാധനങ്ങൾ വെയർഹൗസിൽ നിന്ന് അനുചിതമായി നീക്കം ചെയ്ത സാധനങ്ങളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അനുവദനീയമായ കാലയളവിനോ അതിന്റെ അനുവദനീയമായ നീട്ടിയ കാലാവധിക്കോ ശേഷം സാധനങ്ങൾ വെയർഹൗസിൽ തുടരുമ്പോഴാണ് അത്തരം അനുചിതമായ നീക്കം സംഭവിക്കുന്നത്. സാധനങ്ങൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നയാളോട് അവയ്ക്ക് കസ്റ്റംസ് തീരുവ അടയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടാം, കൂടാതെ, അവ വെയർഹൗസിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യുന്നതായി കണക്കാക്കുന്ന തീയതിയിൽ, അതായത്, അനുവദനീയമായ കാലയളവ് അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ അനുവദനീയമായ നീട്ടിയ കാലാവധി അവസാനിച്ച തീയതിയിൽ ബാധകമായ നിരക്കിൽ അത് നൽകേണ്ടതാണ്.
>
> 14. ഗാർഹിക ഉപഭോഗത്തിനായുള്ള എൻട്രി ബിൽ, ഡ്യൂട്ടി, പലിശ, പിഴ, വാടക, മറ്റ് ചാർജുകൾ എന്നിവ അടയ്ക്കൽ; ഹോം ക്ലിയറൻസിനുള്ള ഉത്തരവ് എന്നിവ ഹാജരാക്കി ഒരു വെയർഹൗസിൽ നിന്ന് വകുപ്പ് 68 പ്രകാരം ക്ലിയർ ചെയ്യുന്ന സാധനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വകുപ്പ് 15(1)(ബി) ബാധകമാണ്. വകുപ്പ് 68-ലെ വ്യവസ്ഥകളും, തൽഫലമായി, വകുപ്പ് 15(1)(ബി)-യിലെ വ്യവസ്ഥകളും, അനുവദനീയമായ കാലയളവിനുള്ളിലോ അതിന്റെ അനുവദനീയമായ നീട്ടിയ കാലാവധിക്കുള്ളിലോ വെയർഹൗസിൽ നിന്ന് സാധനങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ ബാധകമാകൂ, അനുവദനീയമായ കാലയളവ് അല്ലെങ്കിൽ അനുവദനീയമായ നീട്ടിയ കാലാവധിക്ക് ശേഷം അവ വെയർഹൗസിൽ തുടരുന്ന കാരണത്താൽ, വകുപ്പ് 72 പ്രകാരം വെയർഹൗസിൽ നിന്ന് അനുചിതമായി സാധനങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്തതായി കണക്കാക്കുമ്പോൾ ബാധകമാകില്ല.
>
> xx xx xx
>
> 17. അനുവദനീയമായ കാലയളവിനുള്ളിലോ അല്ലെങ്കിൽ അനുവദനീയമായ നീട്ടിയ കാലാവധിക്കുള്ളിലോ വെയർഹൗസ് ചെയ്ത സാധനങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യാത്തതിന്റെ അനന്തരഫലം, വകുപ്പ് 72- ലെ നിബന്ധനകൾ പ്രകാരം ഉറപ്പാണ്. അത് അവസാനിക്കുന്ന തീയതിയാണ് തീരുവ നിരക്ക് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രസക്തമായ തീയതി. വാസ്തവത്തിൽ തീരുവ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അത് പ്രസക്തമല്ല. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി സമർപ്പിച്ച ബദൽ സമർപ്പണവും നിരസിക്കേണ്ടതാണ്."

8. പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഇറക്കുമതി ചെയ്ത സാധനങ്ങൾക്ക് നൽകേണ്ട തീരുവ, വീട്ടുപയോഗത്തിനായി വെയർഹൗസിൽ നിന്ന് സാധനങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുന്നതായി കണക്കാക്കിയ തീയതിയിൽ, അതായത് വെയർഹൗസ് കാലയളവിന്റെ ഒരു വർഷം അവസാനിക്കുമ്പോൾ, അതായത് 2002 ഫെബ്രുവരി 28-ന് കണക്കാക്കണമെന്ന് വാദിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ആ ദിവസം ചുമത്തേണ്ട കസ്റ്റംസ് തീരുവ വിൽപ്പന വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് ഈടാക്കേണ്ടതാണ്, കൂടാതെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 150(2) പ്രകാരം, വെയർഹൗസ് ചാർജ്ജുകൾക്ക് മുൻഗണന നൽകി കസ്റ്റംസ് തീരുവ അടയ്ക്കേണ്ടതാണ്. നിയമത്തിലെ ചില പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ താഴെപ്പറയുന്ന പ്രകാരമാണ്:

**"വകുപ്പ് 63. വാടകയും വെയർഹൗസ് ചാർജ്ജുകളും അടയ്ക്കൽ. –**

(1) ഏതെങ്കിലും വെയർഹൗസ് സാധനങ്ങളുടെ ഉടമ വെയർഹൗസ് സൂക്ഷിപ്പുകാരന് നിലവിൽ നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിരക്കുകളിലോ അല്ലെങ്കിൽ നിരക്കുകൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഇടങ്ങളിലോ, കസ്റ്റംസ് പ്രിൻസിപ്പൽ കമ്മീഷണറോ കസ്റ്റംസ് കമ്മീഷണറോ നിശ്ചയിക്കുന്ന നിരക്കുകളിലോ വാടകയും വെയർഹൗസ് ചാർജ്ജുകളും അടയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

(2) വാടകയോ വെയർഹൗസ് ചാർജ്ജുകളോ അവ അടയ്ക്കേണ്ട തീയതി മുതൽ പത്ത് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അടച്ചില്ലെങ്കിൽ, വെയർഹൗസ് സൂക്ഷിപ്പുകാരന്, വെയർഹൗസ് സാധനങ്ങളുടെ ഉടമയ്ക്ക് നോട്ടീസ് നൽകിയതിനുശേഷം, ശരിയായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അനുമതിയോടെ, (വെയർഹൗസ് സാധനങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും കൈമാറ്റം ഉണ്ടായിരുന്നാലും) വെയർഹൗസ് സൂക്ഷിപ്പുകാരന് സാധനങ്ങളുടെ മതിയായ ഭാഗം വിൽക്കാൻ കാരണമാക്കാവുന്നതാണ്.

xx xx xx

**വകുപ്പ് 71. ഈ നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രകാരമല്ലാതെ വെയർഹൗസിൽ നിന്ന് സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകാൻ പാടില്ല.** – വീട്ടുപയോഗത്തിനോ കയറ്റുമതിക്കോ വേണ്ടിയോ മറ്റൊരു വെയർഹൗസിലേക്ക് മാറ്റുന്നതിന് വേണ്ടിയോ അല്ലെങ്കിൽ ഈ നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രകാരമോ ക്ലിയറൻസ് ലഭിക്കുന്നതുവരെ ഒരു വെയർഹൗസിൽ നിന്ന് ഒരു വെയർഹൗസ് സാധനവും കൊണ്ടുപോകാൻ പാടില്ല.

xx xx xx

2020-2-859-869

**വകുപ്പ് 150. സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്നതിനും വിൽപ്പന വരുമാനത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിനുമുള്ള നടപടിക്രമം. –**

(1) കണ്ടുകെട്ടാത്ത ഏതെങ്കിലും സാധനങ്ങൾ ഈ നിയമത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം വിൽക്കേണ്ടതാണെങ്കിൽ, അവ അതിന്റെ ഉടമയ്ക്ക് നോട്ടീസ് നൽകിയ ശേഷം പൊതു ലേലത്തിലൂടെയോ ടെൻഡർ വഴിയോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഉടമയുടെ സമ്മതത്തോടെയോ വിൽക്കേണ്ടതാണ്.

(2) അത്തരം വിൽപ്പനയിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം താഴെപ്പറയുന്നവയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കും –

(എ) ഒന്നാമതായി, വിൽപ്പനയുടെ ചെലവുകൾ അടയ്ക്കുന്നതിന്,

(ബി) അടുത്തതായി സാധനങ്ങളുടെ കസ്റ്റഡിയുള്ള വ്യക്തിക്ക് അത്തരം ചാർജ്ജുകളുടെ അറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വിറ്റ സാധനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കാരിയർക്ക് നൽകേണ്ട ചരക്ക് കൂലിയും മറ്റ് ചാർജ്ജുകളും, എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവ അടയ്ക്കുന്നതിന്,

(സി) അടുത്തതായി വിറ്റ സാധനങ്ങളുടെ തീരുവ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് അടയ്ക്കുന്നതിന്,

(ഡി) അടുത്തതായി സാധനങ്ങളുടെ കസ്റ്റഡിയുള്ള വ്യക്തിക്ക് നൽകേണ്ട വിറ്റ സാധനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചാർജ്ജുകൾ അടയ്ക്കുന്നതിന്,

(ഇ) അടുത്തതായി ഈ നിയമത്തിലെയോ കസ്റ്റംസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റേതെങ്കിലും നിയമത്തിലെയോ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം സാധനങ്ങളുടെ ഉടമയിൽ നിന്ന് കേന്ദ്ര സർക്കാരിന് നൽകേണ്ട ഏതെങ്കിലും തുക അടയ്ക്കുന്നതിനും ശേഷം, ബാക്കി തുക എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് സാധനങ്ങളുടെ ഉടമയ്ക്ക് നൽകേണ്ടതാണ്."

9. ക്ലെയിം ചെയ്യാത്ത/ക്ലിയർ ചെയ്യാത്ത ചരക്കുകളുടെ നിർമാർജനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സെൻട്രൽ ബോർഡ് ഓഫ് എക്സൈസ് ആൻഡ് കസ്റ്റംസ് മാനുവലിന്റെ 21-ാം അധ്യായത്തെ എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിജ്ഞനായ അഭിഭാഷകൻ പരാമർശിക്കുന്നു. മാനുവലിൽ നിന്നുള്ള പ്രസക്തമായ ഖണ്ഡങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്ന പ്രകാരമാണ്:

"7. സാധനങ്ങൾ വിറ്റുകഴിഞ്ഞാൽ, സാധനങ്ങളുടെ കസ്റ്റംസ് തീരുവ കണക്കാക്കുന്നു. കസ്റ്റംസ് തീരുവ കണക്കാക്കുന്നതിന്, ക്ലെയിം ചെയ്യാത്ത/ക്ലിയർ ചെയ്യാത്ത സാധനങ്ങളുടെ വിൽപ്പനയിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം കം-ഡ്യൂട്ടി വിലയായി (മൂല്യം +

തീരുവ) കണക്കാക്കുകയും, കസ്റ്റംസ് തീരുവ ലഭിക്കുന്ന വിലയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പിന്നോട്ട് കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

*സാധനങ്ങളുടെ വിൽപ്പന വരുമാനത്തിന്റെ വിഭജനം:*

8. ക്ലെയിം ചെയ്യാത്ത/ക്ലിയർ ചെയ്യാത്ത സാധനങ്ങൾക്ക്, കസ്റ്റംസ് തീരുവ, കാരിയറുടെ ചാർജ്ജുകൾ, സംഭരണ ചാർജ്ജുകൾ എന്നിവയുള്ള ബാധ്യതകൾ ഉണ്ടാകുന്നു, അവ വിൽപ്പന വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് ഈടാക്കേണ്ടതാണ്. കൂടാതെ, അത്തരം സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന വിൽപ്പന ചെലവുകൾ വീണ്ടെടുക്കേണ്ടതാണ്. മിക്ക കേസുകളിലും, അത്തരം സാധനങ്ങളുടെ വിൽപ്പന വരുമാനം എല്ലാ ഏജൻസികളുടെയും ബാധ്യതകൾ നിറവേറ്റാൻ പര്യാപ്തമല്ലായിരിക്കാം. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ഏത് ബാധ്യതയാണ് ആദ്യം നിറവേറ്റേണ്ടതെന്ന് ചോദ്യം ഉയർന്നുവരുന്നു. അത്തരമൊരു സാഹചര്യം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന്, കസ്റ്റംസ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 150(2)-ൽ വ്യവസ്ഥകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ക്ലെയിം ചെയ്യാത്ത/ക്ലിയർ ചെയ്യാത്ത സാധനങ്ങളുടെ അത്തരം വിൽപ്പനയുടെ വിൽപ്പന വരുമാനം ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കണം:

(എ) ഒന്നാമതായി, വിൽപ്പനയുടെ ചെലവുകൾ അടയ്ക്കുന്നതിന്,

(ബി) അടുത്തതായി സാധനങ്ങളുടെ കസ്റ്റഡിയുള്ള വ്യക്തിക്ക് അത്തരം ചാർജ്ജുകളുടെ അറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വിറ്റ സാധനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കാരിയർക്ക് നൽകേണ്ട ചരക്ക് കൂലിയും മറ്റ് ചാർജ്ജുകളും, എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവ അടയ്ക്കുന്നതിന്,

(സി) അടുത്തതായി വിറ്റ സാധനങ്ങളുടെ തീരുവ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് അടയ്ക്കുന്നതിന്,

(ഡി) അടുത്തതായി സാധനങ്ങളുടെ കസ്റ്റഡിയുള്ള വ്യക്തിക്ക് നൽകേണ്ട വിറ്റ സാധനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചാർജ്ജുകൾ അടയ്ക്കുന്നതിന്,

(ഇ) അടുത്തതായി ഈ നിയമത്തിലെയോ കസ്റ്റംസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റേതെങ്കിലും നിയമത്തിലെയോ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം സാധനങ്ങളുടെ ഉടമയിൽ നിന്ന് കേന്ദ്ര സർക്കാരിന് നൽകേണ്ട ഏതെങ്കിലും തുക അടയ്ക്കുന്നതിന്.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ പേയ്മെന്റുകൾ നടത്തിയ ശേഷം, എന്തെങ്കിലും ബാക്കി തുക അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അത് സാധനങ്ങളുടെ ഉടമയ്ക്ക് നൽകണം."

10. സെൻട്രൽ ബോർഡ് ഓഫ് എക്സൈസ് ആൻഡ് കസ്റ്റംസ് പുറപ്പെടുവിച്ച 2001 നവംബർ 28 തീയതിയിലെ മറ്റൊരു സർക്കുലറിനെക്കുറിച്ചും പരാമർശിക്കുന്നു. സർക്കുലർ ഇപ്രകാരമാണ്:

> "1962-ലെ കസ്റ്റംസ് നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 150 പ്രകാരം, ക്ലെയിം ചെയ്യാത്ത/ക്ലിയർ ചെയ്യാത്ത സാധനങ്ങളുടെ വിൽപ്പന/നിർമാർജ്ജനം എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ള വിൽപ്പന വരുമാനം വിഭജിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കസ്റ്റം ഹൗസുകളിൽ വ്യത്യസ്ത രീതികളുണ്ടെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു റഫറൻസ് കണ്ടെയ്നർ കോർപ്പറേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയിൽ (CONCOR) നിന്ന് ലഭിച്ചു. ചില കസ്റ്റം ഹൗസുകൾ ലേലം ചെയ്ത സാധനങ്ങൾക്ക് നൽകേണ്ട കസ്റ്റംസ് തീരുവ നിർണ്ണയിക്കുന്നത് സാധനങ്ങളുടെ വിൽപ്പന വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് വിൽപ്പന ചെലവുകൾ കുറച്ചതിനുശേഷം ആണെന്നും മറ്റ് കസ്റ്റം ഹൗസുകൾ വിൽപ്പന വരുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ യാതൊരു കിഴിവും അനുവദിക്കാതെ തീരുവ നിർണ്ണയിക്കുന്നുണ്ടെന്നും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടു.
>
> 2. വിഷയം പരിശോധിച്ചു. ഇപ്രകാരം വ്യക്തമാക്കുന്നു -
>
> (എ) ക്ലെയിം ചെയ്യാത്ത/ക്ലിയർ ചെയ്യാത്ത സാധനങ്ങളുടെ വിൽപ്പന വരുമാനം കം-ഡ്യൂട്ടി വിലയായി കണക്കാക്കി പിന്നോട്ട് കണക്കുകൂട്ടലിലൂടെയാണ് കസ്റ്റംസ് തീരുവ നിശ്ചയിക്കുന്നത്. തീരുവ കണക്കാക്കുന്നതിന്, വിൽപ്പന ചെലവുകളിലോ മറ്റേതെങ്കിലും ചാർജിലോ കിഴിവ് അനുവദിക്കാതെ മൊത്തം വിൽപ്പന വരുമാനം കം ഡ്യൂട്ടി വിലയായി കണക്കാക്കണം.
>
> (ബി) കസ്റ്റംസ് തീരുവ നിശ്ചയിച്ചതിനുശേഷം, ക്ലെയിം ചെയ്യാത്ത/ക്ലിയർ ചെയ്യാത്ത സാധനങ്ങളുടെ വിൽപ്പന വരുമാനം 1962-ലെ കസ്റ്റംസ് നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 150(2)-ൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാണ്.
>
> 3. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുയോജ്യമായ പൊതു അറിയിപ്പ്/സ്റ്റാൻഡിങ് ഓർഡർ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ട് ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്.
>
> 4. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് ബോർഡിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഈ സർക്കുലർ ലഭിച്ചതായി ദയവായി അറിയിക്കുക."

11. **കെസോറാം** കേസിൽ ഈ കോടതി വ്യാഖ്യാനിച്ച വകുപ്പ് 61 പ്രകാരം വെയർഹൗസിൽ നിന്ന് സാധനങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്തതായി കരുതപ്പെടുന്ന തീയതിയിലാണോ അല്ലെങ്കിൽ ഇറക്കുമതിക്കാരൻ ഇറക്കുമതി ചെയ്ത സാധനങ്ങൾക്ക്

ക്ലിയറൻസ് തേടുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിന്റെ കാരണത്താൽ വിൽപ്പന തീയതിയിലാണോ കസ്റ്റംസ് തീരുവ കണക്കാക്കുന്നത് നിർണ്ണയിക്കുന്നത് എന്നതാണ് ഈ അപ്പീലിൽ പരിശോധിക്കേണ്ട വിഷയം.

12. അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, കസ്റ്റംസ് തീരുവ ഈടാക്കാനുള്ള അവകാശം നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 150 പ്രകാരം വെയർഹൗസ് ചാർജ്ജുകൾ ഈടാക്കാനുള്ള അവകാശത്തേക്കാൾ മുകളിലാണെന്നും നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 63 പ്രകാരമല്ല, വകുപ്പ് 72 പ്രകാരമാണ് വിൽപ്പന നടത്തിയതെന്നും പറയുന്നു. റവന്യൂവിന്റെ വാദം അംഗീകരിക്കണമെങ്കിൽ, ടെൻഡർ വിൽപ്പനയിൽ ലഭിച്ച വിലയേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലായിരിക്കും കസ്റ്റം തീരുവ. എന്നിരുന്നാലും, കസ്റ്റം തീരുവ കണക്കാക്കുന്ന തീയതി വിൽപ്പന തീയതിയായി കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ, 27,47,146/- രൂപയുടെ തുകയുടെ ആവശ്യം അംഗീകരിക്കാനാവില്ല.

13. നീട്ടിയ കാലയളവ് അവസാനിച്ചതിനുശേഷം സാധനങ്ങൾ ക്ലിയർ ചെയ്യാൻ എതിർകക്ഷിയോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ വാടക, പിഴകൾ, പലിശ, മറ്റ് ചാർജ്ജുകൾ എന്നിവയ്ക്കൊപ്പം മുഴുവൻ തുകയും തീരുവയും അടയ്ക്കേണ്ടതാണ് അറിയിക്കുകയും ചെയ്ത 2004 ഏപ്രിൽ 16-ലെ ഒരു കത്ത് അപ്പീൽവാദികൾ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

14. സ്വന്തം ഉപയോഗത്തിനായി സാധനങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ച തീയതിയിൽ ബാധകമായ തീരുവയാണ് ഈടാക്കേണ്ടതെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഇറക്കുമതിക്കാരൻ അനുവദനീയമായ കാലയളവിനപ്പുറം ബോണ്ടഡ് വെയർഹൗസിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്ന കസ്റ്റംസ് തീരുവ ഈടാക്കുമെന്ന് അവകാശപ്പെട്ട ഒരു കേസാണ് **കെസോറം**. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 61 പ്രകാരം വ്യക്തമാക്കിയ കാലയളവിൽ സാധനങ്ങൾ ഒരു വെയർഹൗസിൽ സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും അതിനാൽ, അനുവദനീയമായ കാലയളവിനുള്ളിൽ അല്ലെങ്കിൽ അനുവദനീയമായ നീട്ടിയ കാലാവധിക്കുള്ളിൽ വെയർഹൗസിൽ നിന്ന് സാധനങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ വകുപ്പ് 68, വകുപ്പ് 15(1)(ബി) എന്നിവ ബാധകമാകൂ എന്നും അനുവദനീയമായ കാലയളവിലോ അനുവദനീയമായ നീട്ടിയ കാലാവധിക്കോ അപ്പുറം പാടില്ലെന്നും ഈ കോടതി കണ്ടെത്തി.

15. ഇറക്കുമതിക്കാരനെതിരെ കസ്റ്റംസ് തീരുവ ചുമത്തിയ കേസല്ല ഇപ്പോഴത്തെ കേസ്. വെയർഹൗസിന്റെ അനുവദനീയമായ കാലയളവിനുള്ളിൽ സാധനങ്ങൾ വിട്ടുകിട്ടാൻ ഇറക്കുമതിക്കാരൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ, ഉചിതമായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അനുമതി ലഭിച്ചിട്ടും ഇറക്കുമതിക്കാരൻ ഇറക്കുമതി ചെയ്ത സാധനങ്ങൾ പുറത്തിറക്കാൻ ശ്രമിക്കാത്തതിന്റെ

പേരിൽ ലേലം ചെയ്യേണ്ട സാധനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ **കെസോറം** കേസിലെ വിധി ബാധകമാകില്ല.

16. വെയർഹൗസ് ചെയ്ത സാധനങ്ങളുടെ ഉടമയെ, നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമം പ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിരക്കുകളിലോ കസ്റ്റംസ് കമ്മീഷണർ നിശ്ചയിക്കുന്ന നിരക്കുകളിലോ വാടകയും വെയർഹൗസ് ചാർജ്ജുകളും നൽകാൻ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 63 നിർബന്ധിക്കുന്നു. വാടകയോ വെയർഹൗസ് ചാർജ്ജുകളോ അടച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഉചിതമായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അനുമതിയോടെ വെയർഹൗസ് സൂക്ഷിപ്പുകാരന് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സാധനങ്ങളോ സാധനങ്ങളുടെ മതിയായ ഭാഗമോ വിൽക്കാൻ വെയർഹൗസ് സൂക്ഷിപ്പുകാരന് അധികാരമുണ്ട്. അതിനാൽ, ഇറക്കുമതിക്കാരനിൽ നിന്ന് വെയർഹൗസ് സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ വാടകയോ വെയർഹൗസ് ചാർജ്ജുകളോ ഈടാക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കാനാണ് വകുപ്പ് 63.

17. കണ്ടുകെട്ടിയ സാധനങ്ങൾ ഒഴികെയുള്ള മറ്റ് സാധനങ്ങൾ നിയമത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം വിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ വിൽപ്പന വരുമാനത്തിന്റെ വിതരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് വകുപ്പ് 150. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 150 പ്രകാരം ക്ലെയിം ചെയ്യാത്ത/ക്ലിയർ ചെയ്യാത്ത സാധനങ്ങളുടെ നിർമാർജനം/വിൽപ്പനയിൽ നിന്നുള്ള വിൽപ്പന വരുമാനത്തിന്റെ വിഭജനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രീതിയിലെ വ്യത്യാസം കണക്കിലെടുത്ത് സെൻട്രൽ ബോർഡ് ഓഫ് എക്സൈസ് & കസ്റ്റംസ് 2001 നവംബർ 28-ന് ഒരു വിശദീകരണം പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നു. ക്ലെയിം ചെയ്യാത്ത/ക്ലിയർ ചെയ്യാത്ത സാധനങ്ങളുടെ വിൽപ്പന വരുമാനം കം-ഡ്യൂട്ടി വിലയായി കണക്കാക്കി ബാക്ക്വേഡ് കണക്കുകൂട്ടലിലൂടെയാണ് കസ്റ്റംസ് തീരുവ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതെന്ന് അറിയിച്ചിരുന്നു. തീരുവ കണക്കാക്കുന്നതിന്, വിൽപ്പന ചെലവുകളിലേക്കോ മറ്റേതെങ്കിലും ചാർജിലേക്കോ കിഴിവ് അനുവദിക്കാതെ മൊത്തം വിൽപ്പന വരുമാനം കം-ഡ്യൂട്ടി വിലയായി കണക്കാക്കണം.

18. സെൻട്രൽ ബോർഡ് ഓഫ് എക്സൈസ് & കസ്റ്റംസ് പുറപ്പെടുവിച്ച സർക്കുലർ അനുസരിച്ച്, വെയർഹൗസിന്റെ അനുവദനീയമായ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്ന തീയതിയിൽ അടയ്ക്കേണ്ട തീരുവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല, വിൽപ്പന വിലയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കസ്റ്റം ഡ്യൂട്ടി കണക്കാക്കേണ്ടത്. ബോർഡിന്റെ അത്തരമൊരു സർക്കുലർ വരുമാനത്തെ ബാധിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഒരു വെയർഹൗസിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന സാധനങ്ങളുടെ വിൽപ്പനയിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന വിൽപ്പന വരുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കസ്റ്റം ഡ്യൂട്ടി അടയ്ക്കേണ്ടത്, എൻട്രി ബിൽ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന സമയത്തോ വെയർഹൗസിന്റെ അനുവദനീയമായ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്ന തീയതിയിലോ അടയ്ക്കേണ്ട കസ്റ്റം ഡ്യൂട്ടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല.

19. തൽഫലമായി, 1962-ലെ കസ്റ്റംസ് നിയമത്തേയും സെൻട്രൽ ബോർഡ് ഓഫ് എക്സൈസ് ആൻഡ് കസ്റ്റംസ് മാനുവലിന്റെ അദ്ധ്യായം 21-നോടൊപ്പം വ്യാഖാനിക്കുന്ന 2011 നവംബർ 20-ലെ സർക്കുലറിലെയും വ്യവസ്ഥകൾ കണക്കിലെടുത്ത് കസ്റ്റംസ് തീരുവ ഉറപ്പാക്കാനും പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 150(2)-ൽ വ്യക്തമാക്കിയ മുൻഗണന അനുസരിച്ച് അത് ക്രമീകരിക്കാനുമുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി ഈ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കുന്നു. കൂടാതെ, 27,47,146/- രൂപയുടെ (ഇരുപത്തിയേഴ് ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിയേഴായിരത്തി ഒരുനൂറ്റി നാല്പത്തിയാറ് രൂപ മാത്രം) ബാങ്ക് ഗ്യാരണ്ടി അപ്പീൽവാദികൾ ഇതിനകം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഇതുവരെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ വിൽപ്പന വരുമാനത്തിൽ യഥാസമയം ക്രമീകരണം വരുത്തിയ ശേഷം, ഹൈക്കോടതി നൽകിയ നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രസ്തുത തുക ഇന്ന് മുതൽ മൂന്ന് മാസത്തിനുള്ളിൽ എതിർകക്ഷിക്ക് കൈമാറേണ്ടതാണ്.

20. മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകളിൽ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു, ചെലവുകൾ സംബന്ധിച്ച ഉത്തരവ് ഒന്നുമില്ല.

അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ദേവിക ഗുജ്റാൾ